

Pozdrav gostima

Poštovani izaslaniče Predsjednice Vlade, državni tajniče dr. Golem, srdačno Vas pozdravljam u ime HSSMS-MT i svoje osobno ime.

Poštovane kolegice i kolege, dame i gospodo, dragi prijatelji i suradnici, poštovane novinarki i novinari, dopustite da Vas i ja pozdravim i poželim da se danas dobro osjećate u našem društvu, u društvu medicinskih sestara i tehničara.

Nije mi namjera, kolegice i kolege i poštovani gosti, nabrajati sve aktivnosti kojima smo se u proteklih dvadeset godina, uspješno ili manje uspješno, bavili. O tome što smo i kako radili zajedno s vama, pripremili smo i kratki promotivni film kojega ćete uskoro imati prigodu vidjeti.

U samom uvodu spomenula bih nekoliko temeljnih načela i nekoliko osnovnih podataka o nastanku i radu Hrvatskog strukovnog sindikata medicinskih sestara i medicinskih tehničara.

Promjenama u našem društvu početkom 90 - tih godina javila se potreba za organiziranjem medicinskih sestara u svoj strukovni sindikat. 11. svibnja 1991. godine u Zagrebu održana je Osnivačka skupština sindikata na kojoj je za prvu predsjednicu izabrana viša medicinska sestra Milena Delak.

Od tada pa sve do danas Hrvatski strukovni sindikat medicinskih sestara-medicinskih tehničara nezaobilazan je čimbenik u promoviranju struke, borbi za bolja materijalna prava zaposlenih medicinskih sestara-tehničara te u socijalnom dijalogu i kolektivnom pregovaranju. Dokaz toj tvrdnji jest i činjenica da Sindikat medicinskih sestara danas organizira više od 14.000 članica i članova, da je jedan od najvećih strukovnih sindikata u Republici Hrvatskoj i djeluje na cijelom području Republike Hrvatske.

U prvoj godini djelovanja sindikata, medicinske sestre kao i sve građane naše zemlje, čekao je veliki izazov i iskušenje – obrana Hrvatske od agresije. Bilo je rizično ali nije bilo straha. Iz tog razdoblja nemamo mnogo materijala, no nekoliko slika i kadrova bolnice Vukovar, Slavenskog Broda, Topuskog, Slunja, Đakova, Velebita, Bljeska i Oluje, dovoljno je da podsjeti na te teške i slavne dane i na mnoge bezimene kolegice i kolege koji su se tiho i skromno odazvali potrebi svoga naroda. Nakon godina rata, zbrinjavanja mnogih izbjeglica iz naše i susjedne zemlje, sestre su nastavile raditi na svojim radnim mjestima bez posebnih priznanja. Mnoge nisu dobile status branitelja iako su često bile na prvim crtama bojišnice. Kakva je to tada bila snaga i energija i kakvi potencijali. Tko će nam to vratiti??? Svim znanim i neznanim medicinskim

sestrama i tehničarima odajemo priznanje za samozatajan rad u najtežim trenucima Lijepe naše.

Malo je naših kolegica i kolega u vrijeme osnutka našega Sindikata i aktivnog sudjelovanja u prvim godinama rada, moglo uopće pretpostaviti kako će danas, dvadeset godina nakon toga, Hrvatski strukovni sindikat medicinskih sestara i tehničara s ponosom zauzimati jedno od značajnijih mjesta na hrvatskoj socijalnoj pozornici, te da će biti i jedan od najbrojnijih granskih sindikata u Republici Hrvatskoj. Te naše kolegice i kolege, koji su se u tim zahtjevnim i teškim vremenima prihvatili jednoga zbilja teškog i za mnoge nezahvalnog posla, uistinu, u to su vrijeme bili vizionari.

Medicinske sestre su u svim teškim vremenima i situacijama podmetnule svoja leđa, za vrijeme Domovinskog rata, ali i u ovoj krizi. Potplaćene smo, no usprkos tome zdravstvena njega i zdravstvena zaštita dobro zadovoljava potrebe korisnika.

Imamo posla i više nego prije krize i služimo svim ljudima u ovoj zemlji. Doduše ne baš svima. Ne služimo onima koji i tako sebe i svoje obitelji ne liječe u javnom zdravstvu.

Ne možemo, stoga, ne iskazati, i u ovoj prigodi, svoju zabrinutost za stanje u sustavu zdravstva, ali i u zemlji.

Zdravstvo kao javnu službu i njegovu temeljnu misiju, zdravstvenu zaštitu, zapostavljaju. Dugogodišnje zanemarivanje medicinskih sestara koje su bitni i nezaobilazni čimbenici dovelo je do nezavidne situacije u sustavu – manjak medicinskih sestara i tehničara, pitanje motiva za upis u medicinske škole, dilema između pronalaska posla u sustavu zdravstva nakon završenog školovanja ili studiranja, preveliki broj prekovremenih sati, sve su to rezultati pogrešne zdravstvene politike i nepromišljanja o profesiji medicinskih sestara, a one čine najveću grupaciju unutar zdravstvenog sustava. Položaj med. sestara i tehničara u društvu danas, krajnje je neprimjeren. Bilo da se to radi u bolničkom sustavu, ali to naročito prepoznajemo i vidimo u primarnoj zdravstvenoj zaštiti.

Veliki dio nas, kolegice i kolege, naročito sada, kada je zbog gospodarske krize u kojoj se nalazi ne samo Hrvatska nego i cijeli svijet, znatno teže ostvariti postavljene ciljeve i kada imamo osjećaj da smo u bezizlaznoj situaciji, postavljamo vjerujem, češće pitanje, isplati li se i ima li uopće smisla poduzimati pojedinačne, samo za sebe, ili zajedničke, grupne, aktivnosti kako bi se postojeće stanje promijenilo. Naravno da

ima smisla i da nikada ne treba klonuti duhom, niti posustati u idejama, a to životno pravilo utkano je i u samu bit sestrinskog poziva i sestrinstva. Naše društvo bez medicinskih sestara bilo bi siromašnije, ali isto tako, da nije bilo i da nema sestrinskog sindikata, medicinske sestre i tehničari bi imali znatno manja materijalna, ali i druga socijalna prava.

Kada to kažem mislim svakako i na dostojanstvo profesije i poziva medicinske sestre. Često tim dostojanstvom mnogi manipuliraju, ali zadatak nam je ostvariti misiju Sindikata, a to je nastaviti borbu za pravedan i primjeren socijalni i profesionalni status.

Jedna od temeljnih odrednica u našem dosadašnjem radu ali i u programskim usmjerenjima svakako jest naš osjećaj za socijalnu pravednost i solidarnost. Svjesni smo poteškoća u kojima se nalaze naše gospodarstvo i naše društvo. Suosjećamo i solidarni smo sa svima onima koji zbog promašenih, svjesno ili nesvjesno, poslovnih ideja i radnji ostaju bez radnoga mjesta, sa svima onima koji rade, a mjesecima ne dobivaju plaću i s onima koji odgovorno rade svoj posao i doživljavaju različite oblike diskriminacije i poniženja. Kako bi društvo sve te negativnosti uklonilo ili svelo na razumnu i društveno prihvatljivu razinu, potreban je neprekidna i iskrena zauzetost svih društvenih snaga, naravno i sindikata.

Ustavna odrednica Republike Hrvatske kao socijalne države, nažalost, nije u potpunosti ostvarena i na svima nama je odgovornost da svojim nesebičnim predanim radom i zauzimanjem izgradimo bolje društvo i budućim generacijama u ruke predamo bolju i za život poželjniju Hrvatsku.

Ništa novoga neću reći ako kažem kako snaga sindikata leži u njegovu članstvu. Sindikat je jak onoliko koliko je u stanju zaštititi interese i ostvariti očekivanja svakog pojedinog člana. A, HSSMS-MT je u svojem dosadašnjem radu nebrojeno puta dokazao da je dostojan povjerenja koje su mu članovi ukazali.

Sindikalizam i bavljenje sindikatom gledajući i kroz povijest radničkog pokreta nikada nije izazivao oduševljenje ili simpatije na drugoj strani, a sindikalisti su često bili trn u oku mnogih, naročito onima iz svijeta kapitala.

Socijalni dijalog i kolektivno pregovaranje naša su glavna sredstva uz pomoć kojih smo dolazili i uz pomoć kojih ćemo dolaziti do kvalitetnih kolektivnih ugovora, ali i do zakona i podzakonskih akata koji će nam jamčiti grupnu kao i individualnu zaštitu članova i ostalih zaposlenih u sustavu zdravstva.

Isto tako važan zadatak sindikata je svakodnevno raditi na kontinuiranoj edukaciji članstva i aktivista, te na stalnom povećanju brojnosti članstva, a sve to u cilju jačanja djelovanja Sindikata i poboljšanju položaja medicinskih sestara i tehničara i društva uopće. Na kraju trebamo naglasiti i nikada zaboraviti, da su osnovna načela sindikata; JEDINSTVO, SOLIDARNOST, ZNANJE, ZAJEDNIŠTVO I JEDNAKOST.

Poštovane kolegice i kolege, uvaženi i cijenjeni gosti,

Obilježavanjem dvadesete obljetnice osnutka i rada našega Sindikata ovom svečanošću, prigoda nam je da u ime Sindikata uputim neizmjereno veliko i iskreno sindikalno hvala svima onima koji su u proteklih dvadeset godina na koji bilo način sudjelovali u našim aktivnostima; svima onima koji su se radeći u Sindikatu i za Sindikat dodatno obrazovali, svima koji su sudjelovali u kolektivnom pregovaranju i socijalnom dijalogu, onima koji su sudjelovali u prosvjedima i štrajkovima, onima koji su nas podupirali i afirmirali naša stajališta, prijedloge i zahtjeve. Hvala i medijima na isticanju važnosti ciljeva, ali i kritikama našeg sindikalnog rada.

Zahvaljujem i svim našim socijalnim partnerima s kojima u svim ovim godinama surađujemo, a u kojima se izmjenjuju razdoblja razumijevanja i dobre suradnje, a ponekad i razdoblja socijalne neusuglašenosti. Nadamo se i vjerujemo da će u godinama koje su pred nama suradnja i dijalog prevladati i da će "druga strana" prepoznati i vrednovati rad medicinskih sestara i tehničara i da nećemo biti prisiljeni posezati za industrijskim akcijama i štrajkovima.

Vjerujem kako mnogi od Vas od mene očekuju čuti što je sve to čime smo u proteklih dvadeset godina raspolagali i na čemu smo temeljili cjelokupni naš rad. To je poštovani i dragi, naša ustrajnost, gorljivost i marljivost, oduševljenje, ponos, znanje i ljubav prema pravednosti i socijalnoj pravdi, i neizmjerena, neizmjerena ljubav i suosjećanje prema čovjeku, prema čovjeku u potrebi!

Na kraju još želim istaknuti da velik broj naših članova, sestara i tehničara, koji su željeli, nisu mogli doći jer kako u sustavu zdravstva nedostaje medicinskih sestara, nisu mogli osigurati zamjenu, a bolesnici trebaju neprekidnu brigu, 24 sata dnevno, sedam dana u tjednu, 365 dana u godini.

Ali, to je narav poziva medicinske sestre.

Hvala Vam lijepo.